

naar det trak op til Krig, uden at jeg derfor vil give Anvisning paa, at Ministeriet skal skaffe danske Heste paa forventet Tillægsbevilling.

Til den højtærede Indenrigsminister har jeg ogsaa en Henvendelse at gøre; det er angaaende Statsbanedriftens Gruskørsel. Det er blevet sagt, at Statsbanerne køre Grus, altsaa Materiale til Banerne, paa en Tid, hvor man har meget travlt i Landbruget, undertiden ligefrem i Høsttiden, og derved konkurrere med Landbruget. Dette er et uheldigt Forhold, som jeg mener, at den højtærede Minister, naar han erfarer det, vil tage under Overvejelse og se at faa forandret; det er min sikre Forventning, at han vil gøre det. Det er jo ikke alene til Skade for Landbruget i den Tid, da Kørslen varer, men det er i Virkeligheden ogsaa til Skade for de Arbejdere, hvorom Statsbanedriften konkurrerer med Landbruget, idet Arbejderne berøves enten det ene eller det andet af de to Arbejder, hvorom der her er Tale. Jeg skal ikke dvæle vidtløftigt herved, lige saa lidt som ved det foregaaende; idet jeg holder mig den højtærede Formands Hensigt efterrettelig. — Jeg vil saa blot over for Indenrigsministeren nævne Viborg Station. Det høje Ting vil erindre, at det efter mange Genfordigheder for en Del Aar siden lykkedes at gennemføre Flytningen af Viborg Station. I Bestræbelserne for at naa frem mod dette Maal nødtes man til at gaa saa langt ned med Overslagssummen, at Bevillingen blev temmelig knap, men den var dog rigelig nok til, at Stationen fik en Udstyrelse, der kunde tilfredsstille rent foreløbig. Men det maa ogsaa kun være rent foreløbig, at den kan betragtes som tilfredsstillende; den mangler saaledes overdækket Perron og asfalteret Perron; den er som en ganske lille Station ude paa Hedeegnene, hvor kun 2, 3, 4 Personer staa paa og af om Dagen. Men her maa man dog huske paa, at det er en Bystation, hvor Hundreder af Mennesker daglig færdes. Derfor turde det nu være paa Tide at se at faa denne Mangel afhjulpen, og jeg vilde gerne benytte denne Lejlighed til at henlede Ministerens Opmærksomhed derpaa, idet jeg haaber, at det ikke skal volde Vanskelighed at opnaa Enighed med Rigsdagen derom. — Det var disse enkelte Bemærkninger, jeg havde at gøre; jeg kunde have gjort flere, men Finansloybehandlingen er jo ikke endt med denne første Behandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Udtalelser.

Jeg skal saa gaa over til den almindelige Betragtning, nemlig en Omtale af Forliget, set i Belysning af den nuværende politiske Situation. Det virkede just ikke overraskende, man maatte snarere sige, at det var en selvfølgelig Ting, at det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm) kvalte et Suk ved Mindet om Ministeriet Reedtz-Thott. Det er muligt, at denne Maade at argumentere paa kan gøre sig paa visse Strøg ude i Landet ved Vælgermøder; men her inde synes jeg, at vi maatte være komne ud over, at saadant gør Virkning. Naar vi se paa den Sag, som var under Debat i Gaar, se paa det Ministerium, som har taget den Tillægsbevilling, hvorom der da var Tale, saa kunne vi jo ikke undgaa at lægge Mærke til, at den højtærede Konseilspræsident var Medlem af det Estrupske Kabinet, at han derfra gik over i Forligsministeriet Reedtz-Thott og derefter som Chef dannede det ny Ministerium, der sidder paa Taburetterne i dette Øjeblik. Man skulde mene, at dette rent personlige Forhold maatte være et klart Udtryk for, at den højtærede Konseilspræsident maatte være i fuld Forstaaelse med det, som den ærede Minister kalder sin og sine Meningsfællers store Bedrift, nemlig Forliget. Men nu med Hensyn til selve Ministeriet Reedtz-Thott, saa turde der dog være nogen Anledning til her at minde om, at der i dettes Tid blev afholdt en Tillægsbevilling paa over 2 Mill. Kr. i Strid med Folketingets Ønske og Vilje, en Tillægsbevilling, der blev nægtet her i Tinget. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet; det skulde han ikke gøre; denne Tillægsbevilling blev, som sagt, nægtet her i Folketinget og paraderer som ugodkendt paa Statsregnskabet. Naar det ærede Medlem ryster paa Hovedet, vil han dermed rimeligvis tilkendegive, at han stemte mod denne Tillægsbevilling, akkurat som han gjorde i Gaar; men her maa erindres, at det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) eller rettere hans Meningsfæller — han var, saa vidt jeg husker, ikke personlig til Stede — stemte for denne Bevilling akkurat som i Gaar. Men endvidere er der det at bemærke, at samtidig med, at de Herrer stemte mod denne Tillægsbevilling sammen med os, gav de en Vedligeholdelsesbevilling til de Værker, som vare gennemførte for Penge, som de for faa Øjeblikke siden havde stemt imod; de have derved nappet med den ene Haand og klappet med den anden. Jeg mener derfor, at naar Ministeriet nu har taget $\frac{1}{2}$ Million paa forventet Tillægs-